

Arrest

nr. 291 583 van 6 juli 2023
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. DOTREPPE
Kroonlaan 88
1050 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 23 januari 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 9 januari 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 april 2023 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 3 mei 2023.

Gelet op de beschikking van 6 juni 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 juni 2023.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. MAES.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat H. DOTREPPE verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) werd aan de partijen de grond meegedeeld waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. In casu wordt het volgende gesteld:

“1. Verzoekster, die verklaart afkomstig te zijn uit Irak, dient beroep in tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal), getiteld “niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek)”, waarbij haar huidig derde verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk wordt verklaard in de zin van artikel 57/6/2, §1, eerste lid van de Vreemdelingenwet.

Blijkens de bestreden beslissing heeft verzoekster naar aanleiding van haar huidig verzoek om internationale bescherming geen nieuwe elementen of feiten aangebracht, en beschikt het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS) evenmin over dergelijke elementen, die de kans aanzienlijk groter maken dat verzoekster voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet in aanmerking komt.

2. In het kader van haar eerste verzoek om internationale bescherming nam het CGVS een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Er werd immers geoordeeld dat er geen geloof gehecht kon worden aan de voorgehouden asielmotieven van verzoekster en van haar zonen M. en S. Deze beslissing werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) bevestigd in het arrest nr. 230 752 van 20 december 2019.

Naar aanleiding van haar volgend verzoek oordeelde het CGVS dat verzoekster geen nieuwe elementen of feiten aanbracht die de kans aanzienlijk groter maakten dat zij in aanmerking kwam voor internationale bescherming. Het beroep dat verzoekster hiertegen indiende, werd door de Raad verworpen in het arrest nr. 270 561 van 28 maart 2022.

In het kader van haar huidig derde verzoek verklaart verzoekster dat niemand voor haar kan zorgen in België gezien haar twee zoons niet meer bij haar wonen. Zij stelt verder dat het huis van haar dochter in Irak in juli 2022 in brand werd gestoken en zij het financieel moeilijk heeft waardoor zij haar niet kan helpen. Daarnaast haalt verzoekster de algemene onveiligheid in Irak aan. Ter ondersteuning van haar beschermingsverzoek legt verzoekster vijf foto's neer van het huis en een kopie van het paspoort van haar dochter.

3. De kernvraag is of deze elementen kunnen worden gekwalificeerd als een 'nieuw element' dat de kans aanzienlijk groter maakt dat verzoekster in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling of voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

4. Na lezing van het rechtsplegingsdossier besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal dat verzoekster geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komt.

5. Verzoekster slaagt met haar betoog in voorliggend verzoekschrift er niet in hier anders over te doen denken.

6. Zij houdt voor dat zij gelet op haar slechte gezondheid een bijzondere kwetsbaarheid vertoont en zij derhalve een verhoogd risico loopt in vergelijking met andere soennieten in Irak. Verzoekster legt evenwel geen medische attesten neer ter staving van haar voorgehouden slechte gezondheid zodat zij bij loutere bewering blijft.

Verder leest de Raad in de beschikbare landeninformatie dat soennieten in Bagdad weliswaar grotere risico's lopen om slachtoffer te worden van meer individuele vormen van geweld begaan door sjjiitische milities, doch niet dat soennieten actueel in Bagdad het voorwerp zijn van groepsvervolging. Het loutere gegeven een soenniet in Bagdad te zijn, volstaat aldus op zich niet om het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging vast te stellen. Er kan uit de voorgelegde landeninformatie niet worden afgeleid dat de situatie in Bagdad dermate ernstig is voor soennieten dat verzoekster louter door haar geloofsstrekking dreigt te worden gevisieerd of vervolgd. De beoordeling van het risico op vervolging is afhankelijk van verzoeksters individuele omstandigheden (EASO "Country Guidance: Iraq" van juni 2022, 89-91).

Verzoekster moet aldus concrete, op haar persoon betrokken elementen of feiten aanreiken waaruit zou blijken dat er in haren hoofde, omwille van haar soennitische geloofsovertuiging, een gegronde vrees voor vervolging bestaat bij een terugkeer naar haar land en regio van herkomst. Gelet op de ongeloofwaardigheid van haar vluchtrelaas zoals in het verleden door zowel de commissaris-generaal als de Raad vastgesteld werd en zij in het kader van haar huidig beschermingsverzoek geen elementen bijbrengt die hiermee verband houden, blijft verzoekster hiertoe in gebreke. Verder motiveerde de commissaris-generaal in het kader van haar eerste beschermingsverzoek in de beslissing genomen ten aanzien van haar zoon: "Twee zussen van u, een oom en grootmoeder langs moeders kant en twee ooms langs vaders kant zijn bovendien allen nog in Bagdad gevestigd op heden. U noch uw boer noch uw moeder maakten er melding van dat zij op heden met persoonlijke problemen zouden kampen. Bovendien kan

volledigheidshalve nog worden opgemerkt dat jullie stamnaam, Jubur, geenszins een controversiële stamnaam is. Immers, een kwart tot een derde van de Juburs hangen het shia-geloof aan en de stam staat er ook voor bekend om samen met de Iraakse gewapende troepen te hebben gevochten tegen ISIL. Wat er ook van zij, dat jullie in het verleden binnen een wijk die toen op gewelddadige manier een transitie doormaakte naar een shia-wijk zelf ook te maken kregen met de problemen van toen, kan niet doen besluiten dat jullie op vandaag gevisieerd zouden worden of een reëel risico op ernstige schade zouden lopen in Bagdad.”

7. Verzoekster oppert dat er niemand in Irak voor haar kan zorgen en dat zij daar geen huis meer heeft. Zij legt vijf foto's neer van een afgebrand huis.

Verzoekster maakt niet aannemelijk dat zij bij een terugkeer naar Bagdad in mensonwaardige omstandigheden zal terechtkomen. Deze foto's bewijzen immers op geen enkele manier dat het om het huis van haar dochter gaat zodat niet zonder meer kan worden aangenomen dat haar dochter door haar financiële situatie niet voor haar zou kunnen zorgen en niet bereid zou zijn om verzoekster te ondersteunen bij een terugkeer naar en hervestiging in haar land van herkomst. Uit de verklaringen van verzoekster blijkt overigens dat zij nog een dochter heeft die in Bagdad verblijft (NPO 4 april 2019, p. 8). Verder verblijven haar moeder en broer in Radwaniyah, gelegen vlakbij Bagdad, met wie zij nog steeds contact onderhoudt (NPO, p. 8; verklaring volgend verzoek 31 augustus 2020, punt 21; verklaring volgend verzoek 30 september 2022, punt 19 en 22). Het is dan ook redelijk aan te nemen dat verzoekster over de nodige ondersteuning, contacten en mogelijkheden beschikt die haar in de mogelijkheid moeten stellen om in Bagdad opnieuw een bestaan uit te bouwen. De beschikbaarheid van een netwerk is in casu een belangrijke factor omdat dit het vermogen om zich staande te houden aanzienlijk verhoogt. Een netwerk van familie en vrienden kan niet alleen helpen bij de herintegratie van verzoekster maar kan ook steun bieden en leiden tot een aanzienlijke verhoging van de weerbaarheid en zelfredzaamheid van verzoekster. Er zijn derhalve geen concrete aanwijzingen dat zij in Bagdad, gelet op haar familiaal netwerk, zal worden geconfronteerd met socio-economische moeilijkheden die een zodanig niveau van hardheid bereiken dat zij zouden oplopen tot een mensonterende behandeling in de zin van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

8. Waar verzoekster in verwijst naar de impact van de COVID-19-pandemie op het leven in Irak, volstaat het op te merken dat dergelijk risico niet wordt veroorzaakt door een actor van ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet (RvS 14 augustus 2020, nr. 13.847 (NTB)). Het risico dat verzoekster aanhaalt, is dan ook vreemd aan de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, zoals het Hof van Justitie reeds duidelijk oordeelde in de zaak M'bodj. (HvJ 18 december 2014 (GK), M'bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40).

Nog daargelaten het hypothetische karakter dat zij in Irak zal worden blootgesteld aan een reëel risico op besmetting met het coronavirus, toont verzoekster niet aan dat zij in Irak geen toegang zou hebben tot voldoende gezondheidszorg, laat staan dat zij om die reden aan een 'onmenselijke behandeling' in de zin van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet zou worden onderworpen. Verzoekster brengt geen argumenten of elementen aan op basis waarvan kan worden aangenomen dat haar – in de hypothese dat zij besmet zou raken met het virus – op intentionele en gerichte wijze medische zorg zou worden ontczegd of opzettelijk worden geweigerd.

9. Wat betreft een reëel risico op ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, c) van de Vreemdelingenwet, wordt de analyse van de commissaris-generaal in het licht van de actuele objectieve landeninformatie die in de bestreden beslissing aangereikt wordt, door de Raad overgenomen.

De Raad stelt vast dat verzoekster niet betwist dat, gezien haar verklaringen met betrekking tot haar plaats van herkomst in Irak, in casu de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad moet worden beoordeeld.

De Raad verwijst integraal naar de omstandige motivering in de bestreden beslissing en de beschikbare informatie, waaronder de EUAA Country of Origin Information Report van januari 2022 over Irak. Na zorgvuldige lezing hiervan concludeert de Raad samen met de commissaris-generaal dat er actueel in de provincie Bagdad geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoekster louter door haar aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van haar leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Dit wordt ook bevestigd in de meest recente EUAA Country Guidance over Irak van juni 2022 (p. 184-187).

Verzoekster brengt geen informatie bij waaruit kan blijken dat de inlichtingen waarop deze analyse is gebaseerd niet langer actueel of correct zouden zijn, of die de gemaakte appreciatie kan weerleggen of in een daglicht stellen. In zoverre zij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Irak, en in het bijzonder Bagdad, betwist en informatie bijbrengt die van recentere datum zijn dan de informatie waarop de commissaris-generaal zich baseert, wijst de Raad er op dat de loutere vaststelling dat er zich nieuwe (veiligheids)incidenten voordoen in een regio die op grond van de omstandige, veelvoudige, specifieke en nauwgezette informatie waarop het EUAA rapport van juni 2022 gestoeld is als relatief veilig bestempeld wordt, op zich niet aantoonde dat de feitelijke vaststellingen in dit rapport niet langer actueel of correct zouden zijn. Er dienen immers diverse objectieve elementen in ogenschouw te worden genomen om het reële risico zoals voorzien in artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet te evalueren, zoals het aantal gevallen burgerslachtoffers, het aantal incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de partijen in het conflict, de doelwitten die daarbij beoogd worden, zelfmoordaanslagen in burgerwijken, enz. Bovendien toont verzoekster, met de verwijzing naar informatie welke recenter is dan diegene waarop de commissaris-generaal zich heeft gebaseerd, nog niet aan dat de kans aanzienlijk groter is dat zij voor erkenning in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. De door verzoekster bijgebrachte persartikels zijn immers niet van aard om te doen besluiten dat de appreciatie van de aard, draagwijdte en gevolgen van de situatie in Bagdad zoals beschreven in de bestreden beslissing niet langer correct of redelijk zou zijn, doch liggen evenwel in dezelfde lijn als de informatie van verweerder. In zoverre uit de beschikbare informatie blijkt dat de situatie in Bagdad nog steeds complex, problematisch en ernstig is, is het duidelijk dat er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het blind geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoekster louter door haar aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van haar leven of haar persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Verzoekster toont evenmin persoonlijke omstandigheden aan die in haren hoofde het risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet verhogen.

Uit het loutere gegeven dat verzoekster 62 jaar is, blijkt niet dat er in haren hoofde persoonlijke omstandigheden aanwezig zijn waaruit blijkt dat zij in Bagdad niet de mogelijkheden zou hebben om, indien nodig, zichzelf te beschermen. Evenmin blijkt dat zij niet volledig in staat zou zijn om een situatie naar behoren in te schatten. Er zijn in het dossier van verzoekster geen andere elementen aanwezig die hierop wijzen. De Raad herinnert er in deze aan dat haar voorgehouden slechte gezondheid niet gestaafd wordt. Verzoekster toont niet aan dat zij in vergelijking met andere burgers in Bagdad over minder weerbaarheid beschikt om zich te beschermen in deze stad of, indien nodig, deze bescherming te verkrijgen. Temeer nu verzoekster kan rekenen op steun van een familiaal netwerk bij een terugkeer naar Bagdad.

9. Bijgevolg lijkt verzoekster geen elementen aan te brengen die de kans aanzienlijk groter maken dat zij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet."

2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de Vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt om te worden gehoord). In dit kader benadrukt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St. Kamer*, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien strekt het verzoek tot horen er niet toe de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de Vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

3.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

3.2. Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

"Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep.

In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf."

Deze wetsbepaling houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt zij een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nrs. 227.364 en 227.365).

4. In het proces-verbaal van terechtzitting van 16 juni 2023 staat het volgende vermeld:

"De voorzitter verwijst naar de beschikking die het voorwerp uitmaakt van het verzoek om te worden gehoord. De verzoekende partij legt een aanvullende nota met medische documenten neer en stelt dat haar medische problemen een invloed hebben gehad op de door haar afgelegde verklaringen en op haar beschermingsnood. Zij volhardt in haar verzoekschrift en stelt bij terugkeer te zullen terechtkomen in een toestand van ernstige deprivatie."

Ter terechtzitting legt de verzoekende partij een aanvullende nota neer waarbij zij stukken heeft gevoegd die zij in de inventaris bij voormelde nota benoemt als volgt:

*"1. Aanvraagformulier voor onderzoek medische beelvorming
2. Attest dr F."*

De verzoekende partij geeft hierbij in voormelde aanvullende nota volgende toelichting:

"Verzoekende partij medische documenten in die getuigen van een bijzondere kwetsbaarheid in geval van terugkeer naar Irak. Dit zijn documenten die haar kansen om als vluchteling erkend te worden aanzienlijk kunnen vergroten;"

4.1. Ter terechtzitting betoogt de verzoekende partij dat haar medische problemen een invloed hebben gehad op de door haar afgelegde verklaringen en op haar beschermingsnood. De verzoekende partij kan in haar betoog echter niet worden gevolgd.

Vooreerst kan worden aangestipt dat de Raad in de vragenlijst *"bijzondere procedure noden"* in hoofde van de verzoekende partij van 30 september 2022 (administratief dossier, deel 7) leest dat zij op de vraag *"Zijn er volgens u bepaalde elementen of omstandigheden die het vertellen van uw verhaal of uw deelname aan de procedure internationale bescherming kunnen bemoeilijken?"* duidelijk *"Nee"* antwoordde.

Verder blijkt uit de opgetekende verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken dat de verzoekende partij over ruim voldoende cognitieve capaciteiten beschikt om haar vluchtrelaas op een zelfstandige en functionele manier uiteen te zetten. De Raad stelt vast dat het gehoor op een normale wijze heeft plaatsgevonden. Niets wijst erop dat de gezondheidstoestand van de verzoekende partij tijdens het gehoor dermate verstoord was dat dit een serene en objectieve behandeling van haar dossier onmogelijk heeft gemaakt of dat zij nood had aan specifieke steunmaatregelen. Ook uit de door haar neergelegde medische attesten blijkt niet dat haar problematiek haar zou belemmeren in het afleggen van volwaardige en coherente verklaringen. In voormelde attesten wordt melding gemaakt van *"01/02/2023: zwelling thv venusheuvel en thv hals rechts, echografie werd voorgeschreven"*, *"10/12/2022 Heberden-knobbels: handartrose"*, *"03/10/2022 hypertensie"* en *"03/10/2022 schildklieraandoening"* alsook van actieve medicatie. Tevens wordt een aanvraagformulier voor een *"Echo venusheuvel en hals rechts"* voorgelegd. Hieruit blijkt niet dat de gezondheidstoestand of de medicatie van de verzoekende partij haar ervan zou weerhouden om volwaardige en coherente verklaringen af te leggen en dat haar gezondheidstoestand of medicatie van die aard is om een negatieve invloed te hebben gehad op de behandeling van haar verzoek om internationale bescherming.

De verzoekende partij zet daarenboven noch ter terechtzitting, noch in haar aanvullende nota in concreto uiteen op welke wijze dit het geval zou zijn geweest. Zij laat na verdere en concrete duiding te verstrekken en beperkt zich ertoe slechts op algemene wijze het standpunt in te nemen dat haar medische problemen een invloed hebben gehad op de door haar afgelegde verklaringen en op haar beschermingsnood, en dat de medische documenten getuigen van een bijzondere kwetsbaarheid in geval van terugkeer naar Irak.

De verzoekende partij toont daarbij niet in concreto aan dat, waar of op welke wijze de voormelde problematiek van invloed zou zijn geweest op haar verklaringen, laat staan dat zij zou aantonen dat, waar of op welke manier deze een invloed zou hebben gehad op de beoordeling van haar verzoek om internationale bescherming, de inhoud van de bestreden beslissing en de gronden van voormelde beschikking. De verzoekende partij kan te dezen bezwaarlijk volstaan met haar algemene, ongefundeerde en niet nader geconcretiseerde beweringen.

In zoverre de verzoekende partij meent dat haar specifieke steunmaatregelen hadden moeten worden verleend, leest de Raad in de bestreden beslissing dat vooreerst wordt uiteengezet dat, in overeenstemming met artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: commissaris-generaal) naar aanleiding van het derde verzoek om internationale bescherming van de verzoekende partij geen bijzondere noden in haar hoofde heeft kunnen vaststellen die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen. Vervolgens geeft hij aan dat op grond van het geheel van de gegevens die actueel het administratief dossier van de verzoekende partij voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich geen bijkomende elementen aandienen, noch door haar worden aangereikt die hier een andere licht op werpen.

Noch ter terechtzitting, noch in haar aanvullende nota toont de verzoekende partij aan dat er bijkomende steunmaatregelen hadden moeten worden genomen. Evenmin preciseert zij waaruit deze steunmaatregelen dan wel hadden moeten bestaan. De commissaris-generaal heeft dan ook terecht geoordeeld dat in het kader van de thans gevoerde procedure redelijkerwijze mag worden aangenomen dat de rechten van de verzoekende partij worden gerespecteerd en dat zij kan voldoen aan haar verplichtingen.

4.2. Waar de verzoekende partij meent dat de medische documenten getuigen van een bijzondere kwetsbaarheid in geval van terugkeer naar Irak en zij stelt dat dit documenten zijn die haar kansen om als vluchteling te worden erkend aanzienlijk kunnen vergroten, blijft zij niet enkel in gebreke dit vage standpunt te verduidelijken of enigszins toe te lichten. Tevens dient immers te worden aangestipt dat de verzoekende partij met haar betoog ter terechtzitting en in haar aanvullende nota ook niet aannemelijk maakt dat de vermelde medische problemen op zich vervolging zouden uitmaken, dat zij op basis hiervan vervolging zou riskeren of dat haar op intentionele en gerichte wijze medische zorg zou worden ontzegd of opzettelijk worden geweigerd. Zij legt ook geen enkel concreet verband met haar vluchtrelaas. Evenmin toont de verzoekende partij middels enig begin van bewijs aan dat dergelijke vervolging of een mogelijk gebrek aan adequate behandeling enig verband zou houden met één van de in artikel 1, A, (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet bepaalde vervolgingsgronden.

Met de medische documenten die verzoekende partij bijbrengt, toont zij verder niet op gefundeerde, objectieve wijze aan dat zij niet of minder in staat zou zijn om een situatie naar behoren in te schatten of risico's of gevaren te vermijden en dat haar gezondheidstoestand leidt tot een dermate verhoogd risico op willekeurig geweld dat zij subsidiaire bescherming behoeft in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Er blijkt uit de voorgelegde attesten immers niet concreet dat de gezondheid van de verzoekende partij dermate precair is of zodanig is beschadigd dat zij, in vergelijking met andere burgers in Bagdad, over minder weerbaarheid beschikt om zich aldaar te beschermen of, indien nodig, deze bescherming te verkrijgen of dat dit het risico op willekeurig geweld aanzienlijk zou vergroten. Verder blijkt uit deze attesten evenmin dat het zelfstandig en adequaat functioneren van de verzoekende partij omwille van haar gezondheidsproblemen en haar medicatie dermate is aangetast dat zij minder weerbaar is of dat er sprake is van een verhoogde kwetsbaarheid waardoor zij niet in staat zou zijn een situatie naar behoren in te schatten en dat zij zich daardoor zou blootstellen aan de risico's van willekeurig geweld. In de aanvullende nota noch ter terechtzitting wordt uiteengezet, toegelicht of geconcretiseerd hoe de medische problemen van de verzoekende partij een persoonlijke omstandigheid betreffen die maakt dat dit voor haar tot een verhoogd risico op een ernstige bedreiging van haar leven of persoon ten gevolge van het aanwezige willekeurig geweld zou leiden. Er blijkt in deze stand van zaken dus niet dat de verzoekende partij in vergelijking met andere burgers in Bagdad over minder weerbaarheid beschikt om zich om zich te onttrekken aan de risico's van het willekeurig geweld en zich aldaar te beschermen of, indien nodig, deze bescherming te verkrijgen te meer zij aldaar een familiaal netwerk heeft.

Ten slotte dient te worden opgemerkt dat deze problemen, gelet op het bepaalde in artikel 48/4, § 1 van de Vreemdelingenwet, geen verband houden met de criteria zoals bepaald in artikel 48/4 van deze wet inzake subsidiaire bescherming en dat zij voor wat betreft de beoordeling van deze medische elementen gebruik dient te maken van de geëigende procedure.

4.3. De verzoekende partij geeft ter terechtzitting nog aan te volharden in haar verzoekschrift zonder daadwerkelijk haar concrete opmerkingen aangaande de in voormelde beschikking opgenomen gronden te formuleren. Dit is evenmin het geval waar zij op algemene wijze poneert bij terugkeer te zullen

terechtkomen in een toestand van ernstige deprivatie. Door te volharden en een algemeen standpunt te formuleren, geeft de verzoekende partij aan het niet eens te zijn, docht zij brengt hiermee geen concrete argumenten aan die ertoe nopen anders te oordelen dan hetgeen reeds in voormelde beschikking werd aangegeven.

5. Derhalve wordt geen afbreuk gedaan aan voormelde in de beschikking aangevoerde grond en de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen. Bijgevolg brengt de verzoekende partij geen elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat zij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes juli tweeduizend drieëntwintig door:

mevr. M. MAES,

kamervoorzitter

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MAES